

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLÓNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 fr. Félévre 5 " 50 kr. Negyedévre 2 " Egy hónapra 1 "

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, Kutasi Imre nyomdájában, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivatalokban.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többször megjelent hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitási költségeknek egyedül a kiadó iródban vétetnek fel.

nagyujtóza Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, július 21.

Nagyon sok jó baráttal, a kik ezt az osztrák-magyar monarchiát valami különösen szeretnék, nem dicsőíthetjük; de hát legalább úgy a hogy hál istennek jó viszonyban állunk minden európai hatalommal. A józan politika, melyet Andrassy Gyula gróf követ, ha nem is szerzett számunkra mindenütt meglepő rokonszenvet (mindenkinek természetesen nem lehet), de elismerést, tiszteltet és tekintélyt szerzett a monarchiának európaszerte, a mi hogy épen nagy mértékben meg lett volna azelőtt is, nem igen mondhatnók.

Azoknak a gyöngye emlékeztető uralmuknak, kik most fenhagyon kiabálnak, hogy így meg uralmát lealázza Andrassy gróf a monarchia tekintélyét, nem szükséges egyebet szemük elé tartanunk, csak azokat a gyönyörtűségeket, melyeket külföldi lapokban az Andrassy előtti korszakból olvashatunk. A nyilt vagy félig palástolt ellenségeskedés, a gyűlölet és megvetés szavai törtek ki akkor minduntalan nem egy oldalról, honnan ma jóindulat, barátság, tisztelet kifejezései hangzanak felünk. Az egész európai sajtóban nincs más mint a muszka lapok csaholó kara, mely időnként egy-egy dühöngő cikket bocsát ki ellenünk.

Nem azt akarjuk ezzel mondani, hogy már most mindenki örök időre rendíthetetlen ösztöne jó barátunkká lett s hogy különösen az a két szomszéd, kiknek politikája azelőtt az osztrák-magyar monarchiának egyszenes létét fenyegette, már most mindent eltemetett az utolsó hajszáljig a régi aspirációkból. Hogy Németországban mindenki lemondott volna már arról a gondolatról, hogy az osztrák-német tartományok valaha majd a nagy német birodalom dicsőségének és területének szaporítására szolgáljanak, azt elhinni nagyonai bamba hit kellene. Még kevésbé hihető, hogy minden olasz hazafinak benőtt volna a feje lágya s ne sóvárogának a Trentino, Triest és Isztria után. Ez ohajtásukból egyébként olasz szomszédaink nem is csinálnak titkot.

Olyan politikát, mely e nemzeti ábrándoknak véget vessen, mi nem követhetünk, akármit csináljunk. A rajongók s a furfangosok egyaránt a jövő esélyeire számítanak s biztosan várják, hogy a mi ma még csak ohajtás, valóságává válik majd annak idején. A mi a mi politikánk elérhet, az csak annyi ből áll: meggyőzni arról a német és az olasz nemzetet, hogy Ausztria-Magyarország nem ellensége sem az egyik sem a másik szomszéd ország tömörülésének a nemzeti alapon s nem táplál titkos vágyakat visszacsuszarni akár itt, akár ott az elvesztett tájait.

S e józan politikának, mely minden ábrándoktól tartózkodott, köszönhetni, hogy a Spree mellett ép úgy mint a Tiber partján napról napra szaporodók azon okos emberek száma, kik azt hiszik, hogy gyűlölködés nélkül, civakodás nélkül, megélhetünk jó szomszéd-ságban.

E meggyőződés nyilatkozik az új olasz kormány programjában is. A garibaldista hős, ki e kormány élén áll s

ki sebeivel testén tud beszámolni arról, hogy mit cselekedett Olaszország egy-ségeért, ma baráti szomszédságot kíván föntartani az osztrák-magyar monarchiával. A becsületesség ama nimbusza, mely Cairoli nevéhez tapadt, kezességét nyújt, hogy a mit mond, azt őszintén akarja is.

Nincs tehát semmi okunk nyugtalankodni az olasz kormányváltás miatt. Hogy radikálisabb vagy mérsékeltlibb színezetű férfiak foglalják-e a miniszterséket Rómában, az az olasz nép belligye. Örülünk, ha Olaszország megérett arra, hogy minél tágabb szabadságot élvezzen otthon. Mi rokonszen-vünket annak adjuk, a ki velünk szem-ben őszinte becsületes állást foglal el.

Magyarország pénzügyi helyzetének folytonos javulását bizonyítja — írják egy bécsi lapnak Budapestről — hogy az adók befolyásának emelkedése e hónap is folytat-tart, és ez áll az egyenes, mint a közvet-elt adók tekintetében, sőt előbbiekről mag-jelentékenyebb mérvben.

Az ijesztő híreket, melyeket némely ellenzéki lap terjeszt, az „Ellenőr” jól ért-sült bécsi levelezője azt jegyzi meg, hogy Bosz-niában se nesze, se híre a zavargásnak vagy arra való készülődésnek. Csak egy pár szer-te-panaszkodik szláv lapokban, hogy közös kormányunk mindenben és mindenképen ked-vez a törököknek. Oka e panasznak pedig az, hogy egy pár barát Ferencz József-rendet ka-pott, míg az előleki bégeknek vaskorona-rend-jét adtak. Hinc iliae lacrimae! A mi pedig a mozgástást illeti, az csak az „Egyetértés”-hasábjain eszközöltetik; ott is elég ártalmat-lanul, a mint a tények és viszonyok bizonyítják.

A Tisza szabályozás ügyében a meg-hitt külföldi szakértők ma reggel tértek vissza tizenkét napi távollét után Budapestre. Ok, s pedig saját kívánataikra végig nézték a Tisza vidékét s a Duna vízvesztését, hogy az egész helyzetről általános képet alkothassanak. A szakértők az egész után minden szükséges se-gédeszközzel és térképpel ellátva, azon hely-zetben voltak, hogy maguknak általános öt-letet szerezzenek, a mit ismételve ki is jelen-tettek. A közlekedési miniszter távozása előtt kijelentették a szakértők, hogy ok most né-hány napon át tanulmányozni akarják azon pontok részlettervét s helyzetrajzait, melyek nekik különösen feltűntek s kérdéseket akarnak intézni azon szakértőkhöz, kik a szabá-lyozási munkákat addig vezették. Két-három napot arra akarnak szentelni azután, hogy megtekintésük a Dunát Budapest és Buda-pestben alul, mert a Duna szabályozása fölött is akarnak nyilatkozni. Ezek után le akarnak mindnyájan ismét a Tiszára menni, hogy azt Csongrádtól Titelig hosszabb ideig tanulmá-nyozzák és pedig számosabb belföldi szakfér-ji társaságában s különösen azok jelenlétében, a kik eddig részt vettek a szabályozási mun-kákot vezetésében. Ez alkalommal részletes beható helyrajzi tanulmányokat akarnak tenni. Különösen meg akarják tekinteni a Körös ter-ületét, a három Körös szabályozási munká-latait megvizsgálni a Maros levezetésének mű-szaki kérdését s az alsó Tisza medrét, vala-mint az ottani átvágásokat.

Taaffe grófnak, úgy látszik, nincs szerencséje. Sem az osztrák szabadelvűek nem biznak benne, sem a conservativok nem akarnak hozzá csatlakozni. Többi közt Hohenvart-gróf előleki pártvezérhez levelet intézett, — melyből a gráci „Tagespost” a következő jel-lemző zárszavakat idézi: „Őn rámm szeretné bizni a megváltozó szerepét. Kösönöm jó véle-ményét, de azt hiszem, téved, ha Taaffe gróf-ot olyanakk tartja, ki előlékíti az én utat-mat; az különben tény, hogy az utat előlék-szíti — de önkénytelenül. Legyen különben

meggyőződve, hogy Hohenvart gróf soha sem fog más kabinetbe lépni, mint egy Hohenvart-kabinetbe. Inkább vagyok pártomban az első, mint valamely miniszteriumban a második.”

Az új osztrák képviselőház 349 most már végleg megválasztott tagja közt összesen 130 német ember van, ezek közt 9 herczeg, 34 gróf, 27 báró, 35 lovag és 25 egyszerű nemes. Foglalkozásra nézve aránylag legke-veesebben vannak az iparos osztályok képvise-lői; az oly nagy kiterjedésű vendéglátó-ösztály csak egye-len képviselővel dicsőíthet-ik; a kisipar két rézműves képviselővel bír. Ezután következnek számerő — vagyis inkább gyengesség-arányban: 2 keresk. kamarai titkár, 2 postamester, 3 tényleges és 1 szolgálaton kívüli vasuti igazgató, 3 bankár, 4 mérnök, 4 orvos és 5 ír. Sokkal tekintélyesebb csoport képez a hivatalnok-kar: 36 hivatalnok van mindenféle kategóriából összesen. Pap van 21, tanár és tanító 17. — Daczára a választási programnak, hogy „csak ügyvédet ne!” még is 57 ügyvéd fog lni az új képviselőházban. A kereskedés és nagy ipar 34 képviselővel számíál, míg a mezőgazdaság 147 képviselő-vel bír. Két tagnak foglalkozása bizonytalan.

Külföld.

A román kormány a hatalmakhoz kül-dött jegyzékében fejtegeti, hogy a zsidók emancipációja minő társadalmi következmé-nyeket vonna maga után; kiemeli, hogy a nagybirtokra zsidó kereskedők kölcsönei van-nak bekebelezve és az összes román földbirtok negyedrész zsidók kezére kerülne, ha ezeknek megengedtetnék ingatlan birtokot sze-rezni. Hogy a román földbirtok így idegen kézre ne kerüljön, Románia arra kéri a nagy-hatalmakat, mondjának le a berlini szerződés idevágó pontjának szigorú fogva tartásától.

Az első bolgar miniszterium megalakult. Elnöke Burnov lett, ki egyttal bel- és közok-tatási miniszter is. Balabanov a külügyi, (Grekova az igazságügyi, Parenzow tábornok (ki eddig orosz szolgálatban állott) a hadügyi tiszta vezetésével bizott meg.

Rosetti a román képviselőház elnöke a kamara legközelebbi titkos ülésén jelenlést tett a fejedelmekkel folytatott beszélgetéséről. Általánosán hiszik, hogy Bratiovo megmarad a kabinetben és néhány előleki konzervatív elnök, köztük alkalmasint Borecco, belép a kabinetbe. Remélik, hogy a kabinet hétfőig meg lesz alakítva.

Bulgariából Donduko-Korkakoff herczeg herczeg végleg elutazott. Valószínűleg Péter-várbán magas hivatalt nyert. A közlelési hiva-talokban most már kizárólag bolgárokat alkalmaztatnak. Folyó hó 30-án kiadott rendelet szerint az utolsó orosz katona is el fogja hagyni a bolgar földet.

A keletroméliai bizottság egyik közelebbi ülésében egyhangulag meghatározta hatáskörét. E szerint a bizottság többségének határozata csak a tanács erejével bír a fölkormányzóra nézve, a bizottság öszhangzó határozata azon-ban kötelezi a fölkormányzót a határozat vég-rehajtására.

Keireddin pasáról határozottan állítják, hogy elbocsátását kérte. Minden kísérlet őt maradásra bírni meghiúsult. Kijelentette, hogy csak akkor marad meg, ha egytteltű kabinete alkothat és a szultán elhatározza magát a kormányzásra, nem pedig az uralkodásra. Azt mondják, hogy Kadri pasa van utóául kijelölvé; de ezt sokan csak Mahmud Nedim hely-tartójának tartják.

A belga király halálal fenyegető falra-gaszkokkal sokat foglalkoznak a külföldi lapok. Az előfogott Hamme bevallotta, hogy a falra-gasz szerzője Nikolaj jezsuít. Szerdán a St. Jean Nikolaj templom egy újabb falragasz találtatott: „Siessünk a királyt megölni”, mondá a falragasz, „mert a szerencsétlen tör-vény aláírattott. Nehány klerikális”. Az ügyben elfogott egy Vandenbroeck (mások szerint Vanhamme) nevű munkakerülő munkás is, ki szintén a jezsuitákra vallott.

A délfraiki harczterületről jelentik: Umsit-vagna befeleltetésekkel érkezett jun. 26-án Napoleon erődbe és kívánta, hogy az angolok

szakítsák felbe az előre nyomulást. Azt mon-dták neki válaszul, hogy a föltételeket Chelms-ford tábornoknak kell küldeni, hogy a béke elozetes pontjai gyanánt tekintethessenek.

Az olasz képviselőházban felolvasták Fa-rini elnöki levelét, a melyben a parlamenti helyzet megváltozásánál fogva lemond a ház elnökségéről. Zanardelli, Depretis, Micelli, Cai-rolti teljes bizalmat fejezték ki iránta a ház és a kormány nevében. A ház egyhangulag elhatározta, hogy nem fogadják el a lemondást. V illa az új belügyminiszter az, a ki a cus-tozzai emlékek beszentelésekor oly szép szava-kban hangsúlyozta, hogy Olaszországnak és Ausztria-Magyarországnak benső barátságban kell lenni, s bizonyára nem fogja megengedni, hogy új igazságok e barátságot kompromittál-ják.

A francia senatus 153 szavazattal 116 ellenében elfogadta a kamarák Párisba mene-teléről szóló tervjavaslatot a képviselő kamara azon módosításával, hogy a kamarák elnökei közvetlenül requirálhatnak katonaságot.

Napoleon herczeg számos bonapartista-t fogadott, kik előtt sajnálatát fejezte ki, hogy nem láthatta az excelszárnat. Kijelenté, hogy később meg fogja látogatni. A herczeg nem akar mandátumot elfogadni és az akció idő-pontját maga kívánja megválasztani. Barátait arra kérte, hogy egyelőre engedelmesskedjenek a köztársaságnak, mint törvényes kormány-nak. Ignatieff főszázadosát egy f. hó 14-én kelt czári ukáz a miniszterelnök kormányzó-ság-ba az orsz. vásár tartására ideiglenes főkör-mányzóknak nevezte ki azon hatáskörrel, me-llyet az april 17-iki ukáz a többi ideiglenes főkormányzóknak adott.

Tutti-frutti.

Szana Tamás a „Koszoru”-ban Tóth Kál-mánról igen érdekes rajzot közöl. Egy pár-ban mot-mi is feljegyzünk.

Tóth Kálmánt az akadémia tagjává vá-lasztván, Pálfy Mór gróf a kormányzó csak hosszas vajudás után erősítette meg. Mikor aztán megerősítette, akkor magához hivatá: — Tudtára adom önök ama szerencsét, hogy megerősítettem akadémiai tagul.

T. K. így felelt: — Kösönöm excellenciának a nagy szerencsét, noha az nagyobb szerencse volt, hogy engem az akadémia megvá-lasztott.

Gróf Pálfy Mór nem volt státuszférfi, vagy diplomata, hanem bizonyos elmeség nem hiányzott benne. Egyszer ott hajította kocsját a városli-getben s meglátta T. Kálmánt.

Rögtön megállt, leszállt a kocsirol; sze-rettet T. Kálmánnal beszélni, talán azért, mert szoktalan volt neki T. K. függetlenség-e s őszinte nyilatkozásai. — No, menjünk együtt sétálni — szolt T. Kálmánhoz. Aztán sétáltak és beszélgettek; de a be-szédében úgy elmerültek, hogy egészen kimen-tek az erdőből s valami kátyus apró, gödrös parlagra jutottak.

Egy kis emberrel való utacska ugyan akadt, de ezt véletlenül T. K. foglalta el, úgy hogy az altábornagy csak sántikált az apró gödrök s elhullott kavicsok között.

Tóth Kálmán udvarias volt azt a kes-keny, sima talajt átadni, melyen ő ment s el-akarta foglalni a helytartó helyét.

— Maradjon csak ott, a hol van, — mondá Pálfy — járjon már ön is egyszerű úton.

Az sem utolsó volt, mikor Tóth K. a Károly-kaszárnyában töltötte a karácsony-estét. Meghívta a profuszt vacsorára. A profusz derék lengyel ember volt. Szergette a bort, de még a vutkít is. Addig szorgatott a francia pezsgőből, mig úgy é, mint a magával hozott vendégko-szoru (egy pár örmester s 6 péklegény) telje-sen illuminálva lett. Ebben a lelkes állapot-ban ragyogó szemekkel alit föl a profusz és toasztot mondott nemetül; a végén azt az óhaját fejezte ki, hogy soká tartsa az isten

a költőt s engedje az isten, hogy itt köztünk minél tovább, minél hosszabbban időzzön. Vívát! Persze Tóth K. közölte a jó kívánatot.

Napi hírek.

A tiszántúli ref. egyházkerület f. évi második gyűlése aug. 13-án veendi kez-dett városunkban. Tárgyai lesznek: a zsinati előmunkálatokra beérkezett egyházmegyei vé-lmények; a suprema inspectio (fő felügyelő); ügye; több nagyfontosságú tanügyi kérdés s egy néhány igen jelentékeny felelvezett ügy, mint a szentesi lelkesválasztás, a h. m. vásár-helyi egyes lelkész ügye, a debreczeni pres-byterium újbul alakulásának kérdése stb.

Liszt Ferencz nagy híri maestrónk kinevezetéről, illetőleg, miután eddig abbé volt, előléptetéről tiszteltetli k a n o n o k k á. — A székesfehérvári kiállításról hazaszállított tárgyak ma d. u. adtak át tulaj-donosáiknak a Komáromy-háznál. A kik netal-an meg nem vették át, jelentkezzenek mi-előbb, hogy a kapitányhivaltat a felügyelő kel-metlenlensége alól fölöslecsen.

Öngyilkosság H ú s e Gábor helybeli jó módu gulyás, neje előadása szerint, 6 cso-mag gyufát vízben feloldavá, azzal megmér-geszté magát. Tettere anyagi közörség vitte volna rá.

Azon rémes hírek, melyeket szomba-ton városunkban a nagyérdemi rablásról s gyil-kosságrol terjesztettek, teljesen valótlanak. A tény az, hogy M e h n e r József nevű hely-beli mulakatos a nagyérdemi nyakát borotvál-elmetsztette. De hogy rablőgylókosságnak lett volna áldozata, annyira nem igaz, hogy még őt vádolja egy társa azzal, hogy előtte való nap tőle különféle tárgyakat ellopott. Azonban az ügy oly zavaros, hogy a vizsgálattal megbízott kapitány nem tudta kideríteni s ugyanezért a kir. törvényszékhez tette át. Az illető külön-ben, miután nyaka azonnal összevarrattott, még el, sőt valószínű, hogy meg is marad.

Thalwieser Lajos sikasztások és váltohamisítások után városunkból eltűnt egyén már elfogott s a börtönben ül. Ügye a tör-vényszék előtt fog felelni.

Haláltan ful. Kozma János helybeli ifju közelebb valami okból szüvelvel össze-kocczant s azokat a gy o n v e r e s s e l fe-nyegette, minek következtében az apa fény-telen volt a hatóság oltalmát lelketlen fia el-lébenben igénybe venni.

A himlő áldozata lett Karakas helybeli kereskedő segéd, kinek hült tete-mét tegnap d. u. 5 órakor helyezett örök nyugalomra. Béke a korán kisznevett ifju poraira.

A tegnapi tombolajátékon oly nagy közönség vett részt hogy a tiszta jövedelem, a mint haljúk, 50 fron felül van. E jótékony czéru játék, úgy látszik, mindinkább kedvelté válik nálunk.

A városi realiskolai felügyelő bizott-ság szombaton d. u. tartott ülésében tudomá-sul vévén az igazgató évi jelentését, melyből kitűnik, hogy a tanulók a feloyt tanévben általában véve szép előmenetelt tettek; — a jövő tanévre szükségeslet kiadásokat megállá-pított, mely kiadások 11,400 frtot tesznek, tehát körülbelül annyit, mint eddig. A Kodó Gábor tanár lemondása folytán megürült fontos tanszéknel pályázat utján betöltését el-rendelte.

A r. cath. temetőbe vezetó ut, a mint értesültünk, legközelebb a czélnak s szük-ségnek megfelelőleg rendeztetik, valaminat eb-ből folyólag a sertes vásártér is.

Uj vasut tervezése. Tegnapi Miskol-czon értekezést tartott egy Tiszafüreden át Karczagly, vagy esetleg Miskolczról P. Ladá-nyig vezetó vasut-vonal kiengesztése érdekében. Az értekezlet eredményét figyelemmel kísé-rendjük.

Nagyvárad hírek. Pénteken d. u. a Szent-László templom kigyult, s már a zsin-dely fedelt égni kezdett, de a tüzoltók gyors-an eloltották. Sz a moty Elek festő. Munka-csi M. tanítója jelenleg a nagyvárad Des-Escherolles család tagjának arczképet festi. A z i n k ö r b e n közelebb egy hírlapíró drá-mai szerepben fog fellépni.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

A tábornokok és a paraszt.

Írta: Szesdrin. (Vége.)

Először is fölmászott egy fára s egy rak-as érett almát szedett a tábornokoknak. Magá-nak csak egy roz érlelen gyümölcsöt szakított. Aztán kolompert asott a földből. Azután a kezébe fogott két darab fát egymáshoz dör-szölte s tüzet gerjesztett. Aztán saját hajából hálót csinált s császármadarat fogott. Aztán oly változatos ételeket tudott készíteni, hogy a tábornokok kérdézték magokban, nem kellene-e egy kis falatot adni a renyhének.

Tábornokaink a paraszti sürgölődéseit szemlélve, egészen elfelejtették, hogy majd meghaltak éhen; jó kedvük lett s így szoltak magokban: „Mégis jó, ha az ember tábornok, mindig kibuzza a labát a bajból.”

— Meg vannak elégedve tábornok uraim? kérdé a paraszt.

— Megelégedéssel szemléjük büszgalma-dat, ked ves barátom, válaszoltak a tábornokok.

— Megengedik tehát, hogy lenyugodjam? — Nyugodjál jó ember, de előbb készíts nekünk egy kötelet.

A paraszt azonnal szakított vad kendert, megáztatá, megtöltölte, megfonta s estére kész volt a kötel.

E kötéllal a tábornokok a parasztot egy fához kötötték, hogy el ne menekülhessen s végre magok is aludni mentek.

Egyik nap a másik után teit. A paraszt annyira ügyesedett, hogy a levest a markában meg tudta főzni.

Tábornokaink napról napra kövérébkek-nek, egészségesebbeknek, jókedvűbbeknek és vi-dámabbaknak érezték magokat. Kezdték számí-tgatni, hogy ez idő alatt még semmit sem költöttek, mennyire szaporítottott nyugdíjak Sz. Pétervárot.

— Mit gondol excellenciád, mondá egy napon az egyik tábornok társának reggelizés közben A Babel tornya építése valóság volt-e, vagy csak mese.

— Azt gondolom, excellentiás uram, hogy valóság; másképp hogy volna kimagarázható a nyelvek különbsége a földön?

— E szerint ön hisz a vízözönben.

— Bizonyára; mert a nélkül, hogy létez-

hetnének özönvíz előtti állatok, mint a miye-neket említenek p. a Moszkvai Hírlapban? ... — Hát ha egy pillantást vetnék a Moszkvai Hírlapba?

Megkeresték az újságot, az árnyéka üt-tek, s egyik végétől a másikig átoivasták a hasábotak, melyek azzal voltak tele, hogy szoltak enni Moszkvában, vagy Tulában, vagy Penzában stb. a mi sem érdekelte többé őket, mint azelőtt.

Egy idő muiva tábornokaink mégis unat-kozni kezdtek. Mindig gyakrabban gondoltak a szakácsnőkre, kiket Sz. Pétervárot hagytak, s néha-néha még sirtak is titokban.

— Mit csinálnak most Podjacsesszka-utczában, excellentiás uram? — kérdé az egyik.

— Ne beszéljen arról excellenciád, szíve-m egész elszomorodik tőle! — válaszolt a másik.

— Azoknak jól van dolgok. Nekünk sincs ugyan semmi bajunk, de azt mondja a nem-zetek életböcsége, hogy nem jó az ember-nek egyedül lenni; az úru nem ér semmit juh nélkül. Aztán egyeruhám is hiányzik.

— Az enyém is hiányzik. Pedig fényes

egy ruha volt az ember szemé szikrázott, ha ránézett.

Es elkezdtek a parasztot nyagogni, a helyett, a ki a podjacsesszka-utczában szol-gáltatja őket.

Micsoda! Ez a paraszt ismerte a Podja-csesszka-utczát; volt ott személyesen; ivott méhsert és sört s ott volt elbuvá idáig.

— De mi a Podjacsesszkajai tábornokok vagyunk, — kiáltottak fel vidáman tábornokaink.

— Es én, — válaszolt a paraszt, — va-lahányszor egy embert láttak önk egy ház külsején kötére akasztva, festékek fazekekkel és setálni a tetőn, mint egy légy, az én voltam.

Es a paraszst azon gondolkodott, mi-ként lelhesse kedvét a tábornokoknak az is-meretség örömeire, melyet méltóztattak vele, ista paraszattal szemköz nem szegyenleni és nem vetni meg parasztos munkáját. Es egy hajót, vagy jobban mondva, bárkát készítettek, melylyel a tengeren keresztül mehessenek s a Podjacsesszka-utczában kössenek ki.

— De vigyázz, barom, nehogy felfordít-bennünket, mondák a tábornokok, látva a csol-akot a hullámokon lebegni.

— Legyenek nyugodtak, tábornok uraim,

tudok én ehhez, mondá a paraszt s készült az elutaszás.

Hattyupelyhet gyűjtött s azzal a bárkát kibélette. Beültette a tábornokokat, keresztet vetett magára és a bárkát mozgásba hozta.

Hányszor lepte meg a tábornokot a sze-lektől s elviharoktól való félelem az uton s hányszor szidták össze a parasztot renyhésé-géért, sok volna elbeszélni.

E közben a paraszt tovább-tovább evez-tett s a tábornokokat herringel tartotta. Végre a Névára érték, és ime ott lát-szott a Katalin-csatorna s amott a Podjacsessz-ka-utca.

A szakácsnők összecsapták kezeiket, látva ursakat meghívva, piros pozsgásan s jó kedvvel hazá térni.

A tábornokok kávéhoz ültek, aztán tea-tömték magokat a kis cukros kenyerekkel s felvették egyruhájukat. A kincstárba men-tek, honnan annyi pénzt hoztak magokkal, hogy elbeszélni is néhez, nem hogy leírni.

De a parasztról sem feledkeztek meg küldtek neki egy pohár pálinkát és öt kope-ka-ot. Élvezz paraszt!

Ford. Gy. J.

